

Publicerad 2011-05-14 11:33 av Vindhjärta

Skriven 2010-01-12

Snöstormen blåste bort mitt liv

Jag sitter här som vanligt

Tvn visar någon tråkig såpa

som jag redan sett flera gånger

persiennerna är neddragna

Mörkret kväver luften jag andas

Här spenderar jag kvällarna

helt ensam, tristessen stiger

för var dag som går utan dig

När såpan på tv slutat kommer en ny

den har jag också sett

Maten i köket har etsat sig fast i porslinet

Jag orkar inte diska

Min laptop är fetflottig och full av fingeravtryck

Det finns ingen mening i att städa

Ingen annan än jag

ser ju ändå mitt meningslösa liv

Till slut somnar jag i soffan, på tangentbordet

med Philip Glass i högtalarna

Han ger mig iallafall lite hopp

men det mesta försvann med den senaste snöstormen

poff sa det och meningen med att leva blåstes ur mitt liv

när jag hamnade i min lägenhet

helt ensam, utan dig

Dagar passerar

Nätterna går så sakta

Jag kan aldrig sova bort sorgen

av att du lämnade mig här

helt ensam

Jag trodde på oss. Nu är ljuset utblåst.

Du delar inte längre mina drömmar

Jag får aldrig mer höra dig snarka om nätterna

eller uppleva den sanna lyckan som bara du

någonsin givit mig.

Alla mina drömmar om livet blåstes ut

dagen du tog farväl och packade din väska.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vindhjärta med Poeter.se id #37482 innehar upphovsrätten